

Arrest

nr. 98 696 van 12 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kazachse nationaliteit te zijn, op 19 december 2012 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing betreffende de eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Kazachs staatsburger van Oeigoerse origine, bent afkomstig uit Almaty, Kazachstan. U verblijft hier in België samen met uw zus I.R.(...) (O.V. X).

Uw problemen zijn ontstaan naar aanleiding van een auto-ongeval. Op 25 januari 2011 botste u op de auto van T.A.(...), kapitein bij de Kazachse nationale veiligheidsdienst. U werd in maart tweemaal en in april eenmaal opgeroepen bij de verkeerspolitie om tot een overeenkomst te komen met T.(...) betreffende de schade. Ondertussen kwamen T.(...) en zijn broer twee of drie keer per week bij uw thuis langs opdat u de gehele schade zou betalen, eenmaal in het bijzijn van hun advocaat. Het lukte echter

niet een overeenkomst te sluiten waarna uw verzekering eind mei 2011 de schade die T.(...) geleden had via de rechtbank vergoedde, hetgeen neerkwam op ongeveer vijfduizend dollar. T.(...) was niet tevreden met het bedrag dat hij verkregen had en eiste, na die betaling, meer geld van u. In juni 2011 besloot u te verhuizen naar een huurappartement, zodat uw gezinsleden geen problemen meer zouden ondervinden. Uw gehandicapte zus, I.R.(...), verhuisde met u mee. Ook daar wisten T.(...) en zijn broer u te vinden. In juli 2011 kwamen uw belagers langs toen uw zus alleen thuis was en ze bedreigden haar. U besloot terug te keren naar uw ouderlijke huis. In augustus en midden november 2011 kwamen uw belagers opnieuw langs bij uw thuis en eisten meer geld.

Op 30 november 2011 vertrok u, samen met uw zus, per trein van Almaty naar Moskou. Daar wachtte een vriend van uw vader, A.(...), u op en samen gingen jullie verder naar Brest. In Brest stapte u over in een minibus die u tot België bracht. Op 8 december 2011 kwam u hier aan en diende u uw asielaanvraag in. Sinds uw aankomst in België bent u te weten gekomen dat uw belagers nog steeds langskomen bij uw familie in Kazachstan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, een attest van het ongeval, de identiteitskaart van uw zus en haar medische documenten.

B. Motivering

U vreest voor uw leven bij een eventuele terugkeer naar uw herkomstland omwille van uw problemen naar aanleiding van het verkeersongeval op 25 januari 2011.

Er moet vooreerst worden opgemerkt dat u slechts één document voorlegt met betrekking tot uw verkeersongeval, hoewel uit uw verklaringen blijkt dat er verschillende, belangrijke, documenten aanwezig zouden moeten zijn die uw problemen eventueel zouden kunnen bewijzen.

Het document dat u voorlegt betreft een attest van het verkeersongeval en hebt u van de GAI, de verkeerspolitie, via uw broer verkregen toen u reeds in België was. (CGVS p. 9) U stelt dat de GAI geen origineel document wilde geven, enkel een kopie. (CGVS p. 9) Deze kopie werd u doorgemailed. (CGVS p. 9) Nu, vooreerst dient opgemerkt te worden dat, aangezien het een kopie van het originele document betreft, de echtheid van dit document en de inhoud ervan niet nagegaan kan worden. Hierdoor heeft dit stuk slechts een geringe bewijswaarde. Daarenboven geeft dit document enkel weer dat er op 25 januari 2011 een verkeersongeval plaatsvond waarbij u betrokken was. Nergens wordt enige melding van de identiteit of functie van de tegenpartij gemaakt, waardoor dit document geen bewijs is van de kern van uw asielaanvraag, namelijk het feit dat u problemen kende met T.A.(...), kapitein bij de Kazachse nationale veiligheidsdienst. Gezien de figuur van T.(...) en diens functie een essentieel onderdeel uitmaken van de ernst en intensiteit van uw problemen, en tevens deels van de door u verklaarde onmogelijkheid om bescherming te bekomen in Kazachstan.

Het Commissariaat-generaal mag evenwel redelijkerwijs verwachten dat u verschillende, meer gedetailleerde documenten aangaande het ongeval, dat de basis van de door u verklaarde problemen zou hebben gelegen, zou kunnen neerleggen. Zo verklaart u dat u driemaal opgeroepen werd door de GAI waarna de zaak voor de rechtbank gebracht werd. (CGVS p. 14 en 15) De rechtbank zou vervolgens beslist hebben dat uw verzekering een bepaald bedrag moest betalen, hetgeen de verzekering ook zou hebben gedaan. (CGVS p. 15) Er mag logischerwijze verwacht worden dat er van al deze handelingen en gebeurtenissen documenten bestaan. U legt echter van dit alles zelfs geen begin van bewijs neer. U werd gevraagd of er een document werd opgesteld van het feit dat u of uw verzekering betaalde, waarop u stelt dat u denkt dat de verzekeringsmaatschappij alles heeft maar dat uw ouders deze documenten niet konden krijgen aangezien zij geen klanten waren. (CGVS p. 16) U heeft geen enkel document van de rechtszaak want die documenten worden, volgens u, naar het archief gestuurd. (CGVS p. 21) Documenten die de rol of betrokkenheid van T.A.(...) in dit verkeersongeval aantonen heeft u ook niet. U stelt dat zoiets niet zou bestaan aangezien u in fout was in het ongeval. (CGVS p. 21) Uw verklaringen voor dit manifest gebrek aan documenten die uw verklaringen konden staven, worden niet aanvaard door het Commissariaat-generaal. Wat betreft uw laatste verklaring als zouden er geen documenten de betrokkenheid van T.(...) aantonen omdat u in fout was, dient opgemerkt te worden dat dit geenszins overtuigt. U verklaarde immers dat er een rechtszaak was en dat uw verzekeringsmaatschappij aan hem een schadevergoeding zou hebben betaald. Er mag dan ook verwacht worden dat bij dergelijke handelingen de naam van de tegenpartij wel degelijk vermeld wordt. Bovendien is het weinig aannemelijk te noemen dat u van al deze officiële handelingen geen enkel origineel document bij u thuis had liggen of meegebracht zou hebben. Daarenboven kon verwacht worden dat u meer inspanningen zou doen om dergelijke documenten te verkrijgen. Uit uw verklaringen dient afgeleid te worden dat u enkel aan uw ouders hebt gevraagd om documenten te proberen te bekomen. (CGVS, p.9) U stelt dat de verzekeringsmaatschappij uw ouders geen documenten wilde geven aangezien zij geen klanten waren. (CGVS p. 16) Nu, in dit geval kon ten zeerste verwacht worden dat u bijvoorbeeld telefonisch of per mail uw verzekeringsmaatschappij zou contacteren om deze documenten te verkrijgen. Deze verwachting

van het Commissariaat-generaal wordt verder gesterkt door uw opleiding, namelijk uw diploma rechten, waardoor aangenomen kan worden dat u het belang van documenten in een procedure kan inschatten. (CGVS p. 21) De vaststelling dat u geen begin van bewijs kan neerleggen aangaande de vermeende oproepingen door de verkeerspolitie, de rechtszaak en de uitbetaling van de schadevergoeding door de verzekering - i.e. documenten waaruit de betrokkenheid zou kunnen blijken van de persoon voor wie u een vrees verklaart te koesteren - ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielerklaringen. Het gebrek aan inspanningen om dergelijke documenten te bekomen ondersteunt verder deze vaststelling.

Ongeacht de bovenstaande appreciatie van de geloofwaardigheid van uw verklaringen, dient bovendien vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk maakt dat u niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten in uw land van herkomst. U blijkt geen hulp of beschermingsmogelijkheden gezocht te hebben na de start van uw problemen. U verklaart dat u naar de politie wilde stappen maar dat uw belagers dreigden voor problemen te zorgen voor uw gezin. (CGVS p. 17) Echter, uit de pogingen van uw belagers om te voorkomen dat u een klacht zou indienen, kan afgeleid worden dat een eventuele klacht mogelijk wel degelijk zin zou hebben gehad. Voorts haalde u de hoge functie van T.(...) aan als reden om geen klacht in te dienen. (CGVS p. 17) Ook dit kan niet volstaan als verklaring. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat de uw verzekeringsmaatschappij het door hen zelf geraamde bedrag uitkeerde na de rechtszaak (waaruit afgeleid kan worden dat de rechtbank hun schatting is gevolgd) (CGVS p.14, 15), en dit terwijl uw belagers veel meer geld van u geëist zou hebben (CGVS p.19). Hieruit kan worden opgemaakt dat de rechtbank objectief heeft geoordeeld, hetgeen de door u verklaarde invloed van uw belagers ondermijnt. U stelt verder dat u niet kan terugkeren en rekenen op het verloop van uw nationale rechtssysteem aangezien u van Oeigoerse origine bent. (CGVS p. 20) Nu, deze verklaringen stroken niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd. Uit deze informatie blijkt immers dat er de laatste jaren geen sprake is van vervolging ten aanzien van Oeigoeren omwille van hun origine en dat de relatie met andere etnische groepen en met de staat als doorgaans goed worden omschreven door vertegenwoordigers van de Oeigoerse gemeenschap. Bovendien brengt u geen overtuigende elementen aan die er op wijzen dat u een uitzondering zou zijn. U verklaart daarenboven dat u in het verleden geen etnische problemen gekend heeft, noch enige problemen had met de autoriteiten. (CGVS p. 20) Verder dient vastgesteld te worden dat u geen advocaat onder handen hebt genomen aangezien dit geld kostte, noch hebt u een mensenrechten- of enige andere organisatie gecontacteerd. (CGVS p. 17, 18) Gelet op het voorgaande kan dan ook niet zonder meer besloten worden dat u niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten in uw land van herkomst.

Wat betreft uw verklaringen als zou uw zus onvoldoende medische verzorging of medicijnen hebben gekregen in haar thuisland, ten slotte, dient vastgesteld te worden dat u niet weet waarom dit zo was. U stelt enkel dat ze hier in België een betere verzorging krijgt. (CGVS p. 21) Bijgevolg kan er geen intentionele bedreiging door de Kazachse autoriteiten van haar leven, vrijheid of fysieke integriteit vastgesteld worden. Er kan dan ook geen verband vastgesteld worden tussen de door u ingeroepen medische redenen en de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg dient te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De overige documenten die u neerlegt vermogen niet om deze conclusie te wijzigen. Uw identiteitskaart en de identiteitskaart van uw zus bewijzen op voldoende wijze jullie identiteit, dewelke niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. De medische documenten in verband met de gezondheidstoestand van uw zus zijn niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van uw asielerklaas kunnen herstellen. Zij bevatten immers enkel informatie betreffende haar medische toestand.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing betreffende de tweede verzoekende partij (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Kazachs staatsburger van Oeigoerse origine, bent afkomstig uit Almaty, Kazachstan. U verblijft hier in België samen met uw broer, I.Y.(...) (O.V. 6.926.449).

Uw broer kende problemen in Kazachstan naar aanleiding van een auto-ongeval. Op 25 januari 2011 botste hij op de auto van T.A.(...), kapitein bij de Kazachse nationale veiligheidsdienst. Hij werd in maart tweemaal en in april eenmaal opgeroepen bij de verkeerspolitie om tot een overeenkomst te komen met T.(...) met betrekking tot de schade. Ondertussen kwamen T.(...) en zijn broer twee of drie keer per week bij uw thuis langs opdat uw broer de gehele schade zou betalen. Het lukte echter niet een overeenkomst te sluiten waarna de verzekering van uw broer eind mei 2011 via de rechtbank de schade die T.(...) geleden had vergoedde, hetgeen neerkomt op ongeveer vijfduizend dollar. T.(...) was niet tevreden met het bedrag dat hij verkregen had en eiste, na die betaling, meer geld van uw broer. In juni 2011 besloot uw broer te verhuizen naar een huurappartement, zodat uw gezinsleden geen problemen meer zouden ondervinden. U verhuisde met hem mee aangezien uw broer sinds zijn zestiende voor u zorgde. Ook daar wisten T.(...) en zijn broer uw broer te vinden. In juli 2011 kwamen zijn belagers langs toen u alleen thuis was en ze bedreigden u. Uw broer besloot terug te keren naar het ouderlijke huis. In augustus en midden november 2011 kwamen zijn belagers opnieuw langs bij uw thuis.

Op 30 november 2011 vertrok u, samen met uw broer, per trein van Almaty naar Moskou. Daar wachtte een vriend van uw vader, A.(...), u op en samen gingen jullie verder naar Brest. In Brest stapte u over in een minibus die u tot België bracht. Op 8 december 2011 kwam u hier aan en diende u uw asielaanvraag in. Sinds uw aankomst in België kwam uw broer te weten dat zijn belagers nog steeds langskomen bij uw familie in Kazachstan.

Uw broer verklaart dat u zelf geen problemen kende in uw herkomstland. Enkel de medische verzorging zou in België beter zijn.

Ter staving van jullie asielrelaas leggen jullie volgende documenten neer: uw identiteitskaart en medische documenten, een attest van het verkeersongeval en de identiteitskaart van uw broer.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op de problemen van uw broer, I.Y.(...) (O.V. 6.926.449). (I.Y.(...) - CGVS, p.21) In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan ook, wat u betreft, niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw broer werd als volgt gemotiveerd:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en artikel 3 van het EVRM.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen

(RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De verzoekende partijen brengen kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

De verzoekende partijen wijzen erop dat zij omwille van hun origine niet echt problemen gekend hebben in Kazachstan. Zij stellen dat zij problemen hebben met de heer T. A., kapitein bij de Kazakse nationale veiligheidsdienst. Zij konden geen documenten voorleggen van de verzekeraar omdat hun ouders die niet verkregen daar zij geen partij waren in de zaak. Zij hebben geen vertrouwen in de Kazachse autoriteiten en hebben daarom geen klacht ingediend. Verzoekers stellen in het verzoekschrift dat zij ondertussen contact opgenomen hebben met de verzekeraar die beloofd heeft documenten voor te leggen. Ter zitting stelt de advocaat van verzoekende partijen dat er in dit verband geen bijkomende informatie is.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen zich beperken tot het op zeer summiere wijze herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan de verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing herhalen en ontkennen kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen verwijzen naar de algemene situatie in Kazachstan en naar een mededeling in het Europees Parlement dd. 22 december 2012 betreffende mensenrechten in dat land. De loutere verwijzing naar rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat in hare hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partijen blijven hier in gebreke.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekers een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De verzoekende partijen geeft niet aan welke ruimere aspecten van artikel 3 van het EVRM in vergelijking met artikel

48/4, §2, van de vreemdelingenwet ten onrechte buiten beschouwing zijn gebleven (R.v.St. 11 mei 2012, toelaatbaarheid, nr. 8472). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld.

De verzoekende partijen hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partijen brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS